

lem om Festen i Koncertpalæet, hvor man indbyder to af Regeringens politiske Modstandere, der ikke blot i Uger, men i Maaneder paa det voldsomste har insulteret Ministrene? Er det ikke at give den Sag et politisk Skær, ja, saa forstaar jeg ikke hele den Maade, hvorpaa man er optraadt.

Til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) skal jeg udtale min Glæde over, at han er enig med mig i, at den Historie med Hullet i Nordfronten er en Myte, en Saga. (Rambusch: Det er lidt stærkt sagt!). Nej, det er korrekt. Jeg har søgt i Dag at dokumentere, at der ikke er tilbudt og ikke er afslaaet Tilbud om et fast Fort paa Nordfronten. Jeg har søgt at bevise, at der ikke findes det, som man har kaldt „Hullet i Nordfronten“, der er ved at blive et Slagord i vore Dage. Jeg har søgt at gøre opmærksom paa, at Paastanden om Afværgelsen af et Bombardement fra Dyrehaven ved de tilbudte Feltbefæstningsanlæg er uholdbar. Jeg har gjort opmærksom paa, at Dyrehaven ikke er det eneste Sted, hvorfra Byen kan bombarderes. Jeg tror, at der i denne Sag er mange Overdrivelser, som ikke burde være fremkommet, og jeg synes, at Komiteen fra første Færd burde have henvendt sig til Forsvarsministeren. I et Anliggende som dette kunde man ikke gaa Forsvarsministerens Dør forbi, han maatte dog være en af de første, man henvendte sig til og traf Aftale med, om der overhovedet var noget at gøre ad Frivillighedens Vej, og i saa Fald, hvad der bedst kunde gøres. I den Henseende maa jeg berømt de danske Forsvarskvinder. Da de begyndte paa Indsamlingen til Fordel for Forsvaret, var noget af det første, de gjorde, at sende en Deputation til Forsvarsministeren og aftale med ham, hvorledes de skulde anvende deres Penge og bedst kunde optræde i den Sag. De Penge, der er kommet ind, er anvendte til Naturaliegenstande, som har deres Betydning for Styrkelsen af Forsvaret baade til Lands og til Søs, og det er jeg taknemmelig for. Jeg paa-skønner selvfølgelig den Offervillie, der her har været lagt for Dagen, men jeg gentager, at de mange Overdrivelser med Hensyn til det saakaldte „Hul i Nordfronten“ og de Undere, der skulde kunne udrettes med den halve Million Kroner,

har jeg ikke kunnet fæste Lid til, og det glæder mig, at jeg har faaet Medhold i saa Henseende af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch).

Holger Petersen: Det synes nærmest at være Formen, som den højtærede Forsvarsminister er krænket over. Jeg gentager, at Komiteen først blev dannet den 14. Januar, og at altsaa de Herrer, som optraadte forinden, har handlet uden Bemyndigelse. Jeg tror, at hvis den højtærede Minister havde forhandlet videre med de Herrer, som kom til ham, i Stedet for at lade Sagen offentliggøre i „Riget“, vilde den være forløbet langt bedre, end den nu desværre er.

Rambusch: Ja, naar den højtærede Minister nu vil reducere Talen om „Hullet“ i Nordfronten til en Myte, til ingen Verdens Ting, maa jeg dog tage nogen Afstand fra den Udnyttelse af mine Udtalelser, der er gjort. Naar jeg indrømmer, at jeg heller ikke kan anerkende Berettigelsen af Talen om et Hul, er det nærmest, fordi jeg finder, det er en ikke ganske træffende Ytringsmaade. Men jeg synes dog, at jeg, saa godt jeg kunde ved de faa Bemærkninger, jeg fremsatte før, vilde paa-vise, at der var et svagt Punkt, og at dette svage Punkt kunde gøres til et stærkt Punkt ved forholdsvis faa og billige Foranstaltninger.

Konseilspræsidenten og Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Maa jeg blot sige til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen), at det er ikke ganske rigtigt, naar han sagde, at Komiteen for den frivillige Indsamling optraadte først den 14. Januar. Thi allerede under 30. December forrige Aar henvendte Sehested-Juel og General Arendrup sig paa allerhøjeste Sted med den Skrivelse, jeg her har nævnt, og der var da indsamlet 425,000 Kr.; der manglede kun 75,000 Kr. i den halve Million. Der var altsaa ved Aarets Udgang indsamlet 425,000 Kr., og det gør de Rede for i den Skrivelse, jeg her omtaler; de henvendte sig altsaa med Udtrykket: „Den særlige Indsamling vi repræsenterer“, og jeg maatte være berettiget til at tro, at saaledes som